

Sygn. akt II K 481/17

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 września 2017r.

Sąd Rejonowy w Toruniu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSR Ewa Lemanowicz- Pawlak
Protokolant:	Stażysta Dawid Muraszewski

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej Toruń Centrum-Zachód – M. P.

po rozpoznaniu w dniu 13.09 .2017r.

sprawy:

J. K. (1) c. W. i B. z domu K. ur. (...) w T. skazanego prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 30.07.2010r.. sygn.. akt **VIIIK 963/10** za ciąg przestępstw art. 286§1 i 3 kk popełnionych od 24.09.2009r . do 22.12.2009r. na karę 1 roku 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania na okres 3 lat tytułem próby; postanowieniem z dnia 5.06.2012r. zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności;
2. Sądu Rejonowego w Toruniu z 14.12.2010r.. sygn.. akt **VIIIK 1582/10** za ciąg przestępstw z art. 286§1kk popełnionych od 14.09.2009r. do 8.02.2010r. na karę 1 roku 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat tytułem próby, a nadto na podstawie art. 33§2kk karę grzywny w wysokości 100 stawek po 10 zł; postanowieniem z 30.03.2016r. zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności;
3. Sądu Rejonowego w Toruniu z 22.06.2011r. . sygn.. akt **VIIIK 483/11** za czyn z art. 157§2 kk popełniony 3.06.2008r. na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat tytułem ;
4. Sądu Rejonowego dla Łodzi Śródmieście z 2.09.2011r. sygn.. akt **IVK 17/11** za czyn z art. 286§1kk popełniony 8.02.2010r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 4 lat tytułem próby;
5. Sądu Rejonowego w Toruniu z 10.10.2011r.. sygn.. akt **VIIIK 755/11** za czyn z art. 286§1kk popełniony 4.02.2009r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności i na podstawie art. 33§2kk karę grzywny w wysokości 20 stawek dziennych po 20 zł; za ciąg przestępstw z art. 286§1kk popełnionych od 21.12. 2009r. do 8.09.2010r. na karę 1 roku 8 miesięcy pozbawienia wolności i na podstawie art. 33§2kk karę grzywny w wysokości 100 stawek dziennych po 20 zł, za czyn z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii popełniony 19.04.2011r. na karę 2 miesięcy pozbawienia wolności, w miejsce w/w kar orzeczono karę 1 roku 8 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat tytułem próby i kare grzywny w wysokości 100 stawek dziennych po 20 zł, postanowieniem z 16.12.2016r. zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności;

6. Sądu Rejonowego w Toruniu z 5.01.2015r. sygn.. akt VIIIK 163/14 za ciąg przestępstw z art. 286§1kk popełnionych od 8.02.2008r. do 16.04.2010r. na karę 1 roku 4 miesięcy pozbawienia wolności

orzeka

I. na mocy art. 569§1kpk w zw. z art. 91§2kk i art. 86§1kk w zw. z art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. (Dz. U. z 2015 r., poz.396) łączy kary pozbawienia wolności orzeczone na mocy wyroków Sądu Rejonowego w Toruniu o sygn. akt **VIIIK 963/10, (...) i (...) 163/14** oraz kary pozbawienia wolności orzeczone w punktach **I** i **II** wyroku Sądu Rejonowego w Toruniu w sprawie **VIIIK 755/11** i orzeka karę łączną **5 (pięciu) lat pozbawienia wolności**;

II. na podstawie art. 91§2kk w zw. z art. 86§1 i 2kk w miejsce kar grzywny orzeczonych wyrokiem Sadu Rejonowego w Toruniu w sprawie VIIIK 1582/10 oraz w punktach I i II wyroku Sądu Rejonowego w Toruniu w sprawie VIIIK 755/11 i orzeka karę łączną grzywny w wysokości **150 (sto pięćdziesiąt)** stawek dziennych grzywny przyjmując, iż jedna stawka jest równoważna kwocie **20 (dwudziestu)** złotych i uznaje w/w karę za wykonaną w całości;

III. na mocy art. 577 kpk zalicza na poczet orzeczonej w punkcie I wyroku kary łącznej pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności od 18.04.2011r. do 5.07. 2011r. i od 25.03.2013r. do 15.01.2014r. oraz okres odbytej dotychczas kary pozbawienia wolności orzeczonej w sprawie VIIIK 755/11;

IV. w pozostałym zakresie wyroki podlegające łączeniu podlegają odrębnemu wykonaniu;

V. na podstawie art. 572 kpk umarza postępowanie w przedmiocie objęcia wyrokiem łącznym kar orzeczonych na mocy wyroków w sprawach VIIIK 483/11 i IVK 17/11 oraz kary orzeczonej w punkcie III wyroku Sądu Rejonowego w Toruniu w sprawie o sygn. akt VIIIK 755/11;

VI. kosztami postępowania w przedmiocie wydania wyroku łącznego obciąża Skarb Państwa;

VII. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. J. W. kwotę 120 (sto dwadzieścia) złotych powiększoną o należną stawkę podatku VAT tytułem zwrotu kosztów obrony udzielonej skazanej z urzędu.

Sygn. akt IIK 481/17

UZASADNIENIE

J. K. (1) została skazana prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 30.07.2010r.. sygn.. akt **VIIIK 963/10** za ciąg przestępstw art. 286§1 i 3 kk popełnionych od 24.09.2009r . do 22.12.2009r. na karę 1 roku 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania na okres 3 lat tytułem próby; postanowieniem z dnia 5.06.2012r. zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności;

2. Sądu Rejonowego w Toruniu z 14.12.2010r.. sygn.. akt **VIIIK 1582/10** za ciąg przestępstw z art. 286§1kk popełnionych od 14.09.2009r. do 8.02.2010r. na karę 1 roku 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat tytułem próby, a nadto na podstawie art. 33§2kk karę grzywny w wysokości 100 stawek po 10 zł; postanowieniem z 30.03.2016r. zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności;

3. Sądu Rejonowego w Toruniu z 22.06.2011r. . sygn.. akt **VIIIK 483/11** za czyn z art. 157§2 kk popełniony 3.06.2008r. na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat tytułem ;

4. Sądu Rejonowego dla Łodzi Śródmieście z 2.09.2011r. sygn.. akt **IVK 17/11** za czyn z art. 286§1kk popełniony 8.02.2010r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 4 lat tytułem próby;

5. Sądu Rejonowego w Toruniu z 10.10.2011r.. sygn.. akt **VIIIK 755/11** za czyn z art. 286§1kk popełniony 4.02.2009r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności i na podstawie art. 33§2kk karę grzywny w wysokości 20 stawek dziennych po 20 zł; za ciąg przestępstw z art. 286§1kk popełnionych od 21.12. 2009r. do 8.09.2010r. na karę 1 roku 8 miesięcy pozbawienia wolności i na podstawie art. 33§2kk karę grzywny w wysokości 100 stawek dziennych po 20 zł, za czyn z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii popełniony 19.04.2011r. na karę 2 miesięcy pozbawienia wolności, w miejsce w/w kar orzeczono karę 1 roku 8 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat tytułem próby i kare grzywny w wysokości 100 stawek dziennych po 20 zł, postanowieniem z 16.12.2016r. zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności;

6. Sądu Rejonowego w Toruniu z 5.01.2015r. sygn.. akt VIIIK 163/14 za ciąg przestępstw z art. 286§1kk popełnionych od 8.02.2008r. do 16.04.2010r. na karę 1 roku 4 miesięcy pozbawienia wolności

(dowód: karta karna-k. 6-6v.;

Odpisy wyroków k. 7-33, 40;

Odpisy postanowień k. 57-64

Opinia o skazanej –k. 46-48)

Zgodnie z treścią art. 569 § 1 kpk właściwym do wydania wyroku łącznego jest sąd, który wydał ostatni wyrok skazujący w pierwszej instancji, w sytuacji gdy zachodzą warunki do orzeczenia kary łącznej w stosunku do osoby prawomocnie skazanej wyrokami różnych sądów. Ze względu na to, że ostatni wyrok skazujący w I instancji wydał Sąd Rejonowy w Toruniu właściwym do orzekania w przedmiocie wydania wyroku łącznego będzie właśnie ten sąd.

W tym miejscu należy wskazać, iż w realiach przedmiotowej sprawy nie miały zastosowania przepisy obowiązujące od 1 lipca 2015r., albowiem wszystkie wyroki skazujące J. K. (1) zapadły przed tą datą. Zgodnie z treścią art. 19 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r (Dz. U. z 2015 r., poz.396) o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych ustaw przepisów rozdziału IX ustawy o karze łącznej, nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia tej ustawy.

Z przytoczonych wyżej względów sąd wydając rozstrzygnięcie w przedmiotowej sprawie bazował na przepisach obowiązujących przed w/w nowelizacją kodeksu karnego.

Zgodnie z przepisem art. 569 § 1 k.p.k. przesłanki wydania wyroku łącznego są spełnione wtedy gdy zachodzą warunki orzeczenia kary łącznej określone w art. 85 k.k. a oskarżony został już prawomocnie skazany co najmniej dwoma prawomocnymi wyrokami.

Przepis art. 85 k.k. (w brzmieniu obowiązującym przed 1.07.2015r.) wskazywał, że karę łączną sąd orzeka, jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu. Warunki wskazane w art. 85 k.k. muszą być spełnione łącznie.

Pierwszy wyrok skazujący J. K. zapadł w sprawie VIIIK 963/10 w dniu 30.07.2010r. Przed wydaniem tego orzeczenia J. K. dopuściła się przestępstw objętych wyrokami w sprawach VIIIK 1582/10 , (...) 163/14 oraz czynów opisanych w punktach I i II wyroku w sprawie VIIIK 755/11 .

Nie było natomiast podstaw aby objąć węzłem kary łącznej sankcji orzeczonych na mocy wyroku Sądu Rejonowego w Toruniu w sprawie o sygn.. akt VIIIK 483/11. Aczkolwiek czyn objęty tym wyrokiem został popełniony przed wydaniem wyroku w sprawie VIIIK 963/10 , należy jednak wskazać, iż na mocy w/w wyroku orzeczono karę pozbawienia wolności

z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, przy czym nie zarządzono wykonania tejże kary. W związku z tym okres próby wraz z okresem karencji upłynęły w 2014 roku.

Wprawdzie aktualnie obowiązujące przepisy art. 108 kk w zw. z art. 76§1 b kk stanowią, że jeżeli sprawcę skazano za 2 lub więcej nie pozostających w zbiegu przestępstw, jak również jeżeli skazany po rozpoczęciu, lecz przed upływem, okresu wymaganego do zatarcia skazania ponownie popełnił przestępstwo, dopuszczalne jest tylko jednoczesne zatarcie wszystkich starań, należy jednak zauważyć, iż przepisy te nie obowiązywały w 2014r.

Z tożsamyh względów łączeniu nie podlegał wyrok w sprawie IVK17/11.

Natomiast czyn , za który J. K. została skazana w punkcie III wyroku w sprawie VIIIK 755/11 został popełniony po wydaniu wyroku w sprawie VIIIK 963/11.

Przepis art. 572 k.p.k. nakazuje wydanie postanowienia o umorzeniu postępowania w przedmiocie wydania wyroku łącznego, jeżeli nie zachodzą warunki do wydania takiego wyroku. Ponieważ brak było przesłanek do objęcia wyrokiem łącznym wyroków Sądu Rejonowego w Toruniu w sprawach o sygn. VIIIK 483/11 i IVK 17/11 i kary orzeczonej w punkcie III wyroku w sprawie VIIIK 755/11 postępowanie w tym zakresie należało umorzyć.

Kryteria łączenia kar w wyroku łącznym określa art. 86 kk. Zgodnie z tym przepisem sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy. Jak zostało już uprzednio podniesione w realiach przedmiotowej sprawy zachodziły przesłanki do połączenia kary 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Toruniu o sygn. akt VIIIK 963/10 z karą 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczoną w wyroku Sądu Rejonowego w Toruniu sygn.. akt VIIIK 1582/10 oraz karą 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności orzeczoną w sprawie Sądu Rejonowego w Toruniu sygn.. akt VIII K 163/14 oraz karami 6 miesięcy pozbawienia wolności i 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonymi w punktach I i II wyroku w sprawie Sądu Rejonowego w Toruniu sygn.. akt VIIIK 755/11..

W związku z tym w realiach przedmiotowej sprawy zachodziły przesłanki do orzeczenia kary łącznej pozbawienia wolności w granicach od 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności przy zastosowaniu pełnej absorpcji (od najwyższej z jednostkowych kar wymierzonych) do ich sumy tj. 6 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Sąd wydając wyrok łączny może wymierzyć karę łączną stosując zasadę pełnej absorpcji, jak i zasadę pełnej kumulacji biorąc dodatkowo pod uwagę „czy pomiędzy poszczególnymi czynami, za które wymierzono te kary, istnieje ścisły związek podmiotowy lub przedmiotowy, czy też związek ten jest dość odległy lub w ogóle go brak, a ponadto(...) czy okoliczności, które zaistniały już po wydaniu poprzednich wyroków(m.in. zachowanie się skazanego po wydaniu poszczególnych wyroków jednostkowych), przemawiają za korzystnym lub niekorzystnym ukształtowaniem kary łącznej [Wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 14 września 2006 r. sygn. akt II Aka 244/06]. Związek przedmiotowy zbiegających się realnie przestępstw ocenia się według tożsamości lub podobieństwa dóbr naruszonych poszczególnymi z nich oraz zwartości czasowej i miejscowej ich popełnienia. Związek podmiotowy rozumie się natomiast jako podobieństwo rodzaju winy i zamiarów. (wyrok SA w Krakowie z 14.03.2007r., II Aka 44/07, KZS 2007/4/27).

Należy podkreślić, iż w judykaturze i piśmiennictwie wskazuje się, że absorpcję kar należy stosować bardzo ostrożnie biorąc pod uwagę negatywną – co do sprawcy- przesłankę prognostyczną, jaką jest popełnienie kilku przestępstw. Zasadę absorpcji stosuje się bowiem , gdy przestępstwa objęte realnym zbiegiem, wskazują na bliską więź podmiotową i przedmiotową, są jednorodziejowe i popełnione zostały w bliskim związku czasowym i miejscowym, stanowiąc jeden zespół zachowań sprawcy, objęty jednym planem działania, mimo godzenia w różne dobra osobiste.

W realiach przedmiotowej sprawy pomiędzy czynami objętymi węzłem kary łącznej występowała tożsamość przedmiotowa i temporalna .Z drugiej jednak strony sąd nie mógł tracić z pola widzenia skali przestępczej działalności skazanej, jak również, że w/w przestępstwa zostały skierowane przeciwko różnym pokrzywdzonym. Co więcej po wydaniu części wyroków objętych węzłem kary łącznej skazana dopuściła się popełnienia czynu

skierowanego przeciwko innemu dobru prawnemu. Nadto należy podkreślić, iż pomimo stosowania licznych oddziaływań probacyjnych, mimo, że sądy wielokrotnie dawały skazanej szansę warunkowo zawieszając wykonanie kar pozbawienia wolności bądź orzekając w przedmiocie warunkowego przedterminowego zwolnienia, J. K. nie realizowała obowiązków naprawienia szkód, zmieniała miejsce zamieszkania, nie informując o tym fakcie sądu i uchylała się od dozoru kuratora sądowego.

W/w okoliczności nie mogą stanowić zatem wystarczającej podstawy do zastosowania całkowitej absorpcji. Redukowanie kar poprzez stosowanie całkowitej absorpcji stanowiłoby nadużycie instytucji kary łącznej, która ma służyć bynajmniej nie ograniczaniu odpowiedzialności karnej sprawcy, lecz rzeczywistemu oddaniu zawartości kryminalnej czynów, jakich się sprawca dopuścił, by nie została wypaczona przez prostą arytmetykę kar.

W judykaturze podkreśla się, iż na ogół nie ma powodu, by orzekać karę łączną w dolnych granicach, tj. w wysokości najsurowszej ze zbiegających się kar. Popelnienie więcej niż jednego przestępstwa powinno raczej skłaniać do odstąpienia od absorpcji kar, niż za nią przemawiać. Wymierzenie takiej kary prowadziłoby do premiowania sprawcy popełniającego nie jedno, a więcej przestępstw, zatem prowadziłoby do praktycznej bezkarności innych zachowań zabronionych. Zatem jak wskazano wyżej całkowitą zasadę absorpcji stosować należy wyjątkowo albo wtedy, gdy wszystkie czyny wskazują na bliską więź podmiotową i przedmiotową albo orzeczone za niektóre czyny kary są tak minimalne, że w żadnym stopniu nie mogłyby rzutować na karę łączną albo też istnieją jakieś szczególne okoliczności dotyczące osoby skazanego (wyrok SA w Katowicach z 20.05.2008r. IIAKa 129/08).

Jakkolwiek przy wymiarze kary łącznej dopuszczalne jest stosowanie zarówno zasady pełnej absorpcji, jak i zasady pełnej kumulacji, to jednak są to rozstrzygnięcia skrajne, które znajdują zastosowanie w zupełnie wyjątkowych, nietypowych sytuacjach. (vide: I.).

Sąd szczegółowo analizował wiele okoliczności mających wpływ na wymiar kary łącznej w tym również opinię z zakładu karnego, z której wynika, iż skazana odbywa karę w zakładzie karnym typu półotwartego w systemie programowego oddziaływania. Jej zachowanie w warunkach izolacji penitencjarnej jest poprawne, podczas pobytu raz była karana dyscyplinarnie, raz nagradzana regulaminowo. Pośród współosadzonych funkcjonuje właściwie, wobec przełożonych prezentuje regulaminowe postawy. Nie jest uczestnikiem podkultury przestępczej. Nie brała udziału w zdarzenia nadzwyczajnych. Aktualnie jest zatrudniona nieodpłatnie w pralni zakładu karnego, z nałożonych obowiązków wywiązuje się prawidłowo. Skazana deklaruje krytyczny stosunek do popełnionych przestępstw. Reasumując należy zatem wskazać, iż zdaniem sądu w realiach przedmiotowej sprawy nie zachodziły przesłanki do zastosowania zasady pełnej absorpcji. Aczkolwiek opinia z zakładu karnego jest pozytywna, zdaniem sądu nie daje ona jednak podstaw do wysnucia pozytywnej prognozy kryminologicznej, świadczy raczej o tym, iż skazana zaczęła przystosowywać się do warunków izolacji penitencjarnej. Dokonując analizy zachowania skazanej po popełnieniu przestępstw sąd nie mógł w szczególności tracić z pola widzenia faktu, iż skazana nie skorzystała z danej jej przez wielokrotnie szansy, gdy sądy warunkowo zawieszały wykonanie kar bądź orzekały o warunkowym przedterminowym zwolnieniu. Skazana w dalszym ciągu nie realizowała zobowiązań finansowych wobec pokrzywdzonych. Aczkolwiek były one liczne, tym niemniej nie były one nadmiernie wysokie, zaś skazana miała dostatecznie dużo czasu na realizację tych zobowiązań. W ocenie sądu wymierzona skazanej kara łączna w wysokości 5 lat jawi się jako kara w wymiarze najbardziej racjonalnym. Przytoczone bowiem powyżej okoliczności uzasadniały orzeczenie kary łącznej z zastosowaniem tylko częściowej absorpcji. Zdaniem sądu orzeczony wymiar kary łącznej będzie z jednej strony stanowił dla oskarżonej dostateczną dolegliwość i spełni cele zarówno w zakresie prewencji indywidualnej, jak i generalnej, nie będzie bowiem w odczuciu społecznym postrzegany jako bezzasadne premiowanie wielokrotnych sprawców przestępstw.

Kierując się tożsamymi względami na podstawie art. 91§2kk w zw. z art. 86§1 i 2kk w miejsce kar grzywny orzeczonych wyrokiem Sadu Rejonowego w Toruniu w sprawie VIIIK 1582/10 oraz w punktach I i II wyroku Sądu Rejonowego w Toruniu w sprawie VIIIK 755/11 orzeczono karę łączną grzywny w wysokości 150 (sto pięćdziesiąt) stawek dziennych grzywny przyjmując, iż jedna stawka jest równoważna kwocie 20 (dwudziestu) złotych. Zakreślając wymiar poszczególnych stawek dziennych sąd miał na względzie fakt, iż skazana aktualnie przebywa w zakładzie karnym, ciężką na niej nadto liczne zobowiązania finansowe wobec pokrzywdzonych, zatem stawka dzienna oscylująca w dolnych

granicach zdaniem sądu jest adekwatna do jej sytuacji materialnej. Sąd uznał tę karę za wykonaną w całości, gdyż w/w należności zostały uregulowane .

Na mocy art. 577 kpk sąd zaliczył na poczet orzeczonej w punkcie I wyroku kary łącznej pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności od 18.04.2011r. do 5.07. 2011r. i od 25.03.2013r. do 15.01.2014r. oraz okres odbytej dotychczas kary pozbawienia wolności orzeczonej w sprawie VIIIK 755/11

Sąd orzekł także, że pozostałe orzeczenia zawarte w łączonych wyrokach podlegają odrębnemu wykonaniu.

O kosztach sądowych orzeczono na podstawie z art. 624 § 1 kpk oraz art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983, Nr 49, poz. 223 ze zm.) uznając, iż uiszczenie stosownych kosztów sądowych na rzecz Skarbu Państwa byłoby dla oskarżonej zbyt uciążliwe ze względu na jego sytuację finansową, albowiem przebywając w Zakładzie Karnym nie ma możliwości pozyskania środków na pokrycie tych należności sądowych.

O kosztach obrony udzielonej skazanej z urzędu orzeczono na mocy § 11 ust. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015r. poz.1800) uwzględniając charakter sprawy oraz nakład pracy adwokata.